

פרק קורת

מעשה קורת

ג' גם אצל רבי דבוריים אנו נפגשים באותו פלא. מותר על-פי דין לאכול דבריהם, אך האם זה כל-כך פשוט? הרי הדבורה היא בוגר שרך העוף שאסור מן התורה באכילה, ו"הויצא מן הטמא — טמא"⁶⁹? אלא שיש לדברים כשרון אחרון למעשה העגל. לעומת זאת מעשה המרגלים, מעשה בני אהרון הוא ועוזע פנימי במקדש וקדשו. כך לעומת זאת מעשה המרגלים שהוא התומטוטה בראיל-פוליטיקה של הקשר של העם הארץ, מעשה קורת הוא פגיעה בפנימיות הנבואה ובפנימיות עניין "משה קיבל תורה מסיני...".⁷¹

היבת איסור להויתר (על-פי התורת)

ד' אצל שני החומריים המזינים האלה, איסור חמוץ נהפק להויתר. כאן נפגשים בהגדורה של ארץ-ישראל: ארץ זכות הלב ודבש. יש לה כח להפוך איסור להויתר. כמו כן, לא עליידי כל אחד, רחמנא יאלין, אהרת תהיה כאן הרישת התורה, אלא בכח התורה המעדיה שאפשר לאכול הלב ודבש. תורה ד', עם ד' וארכן ד' הם עניין אחד, שותפות אחת וקדושה משולשת אחת⁷². אין תורה כתורת ארץ ישראל".⁷³ משה קיבל תורה מסיני⁷⁴, ותורה שבعل-פה מבורת, מלבנה ומוכיחה שמותר לאכול הלב ודבש.

יש הרבה שבחים של ארץ-ישראל: "אוירא ארץ ישראל מל' מהכים"⁷⁵, "אתה מבקש לראות את השכינה בעולם הזה? עסוק בתורה בארץ ישראל"⁷⁶, וכדומה. אלא שבחים נחמים, אבל צריך להבין שמעל כל המעלוות האלה, עומדת האפשרות ממוקור תורה מן השמים להפוך את האיסור להויתר. ואתה היא גבורת רוחנית קדושתית היותר גדוללה, שאין לה דוגמא בעולם. זאת הדרגה היותר עליונה שביעולם, המתגלה ממוקור "יזוד אוור ובווא השן"⁷⁷, ההופך חושך לאור ורע לטוב.

ה' יכול המשיח

בתקדמת ספר הזוהר מוזכר עניין זה.⁷⁸ בעולמי-הבא יש ישיבה-של-מעלה שבה "צדיקים ישבין ועתותיהם בראשיהם" ויש שם ישיבה מיוחדת של משיח. יש שם ישיבה מיוחדת של משיח של המשיח הוא נשמה גדולה לעילא, "ירום ונשא וגבה מאד"⁷⁹. אין לתאר את המשיח כהויל: אבל אשתו התהנה לפניו שהוא יצא מהמלוקת, אך הוא לא יכול היה להפסיק. הוא אמר לה: עוד מעט יבואו לקרוא לי. ענתה לו אשתו: אש בערונות מצורה מהחוצפת, בפריצות, בפיזור שערות, ומכיון שהם צדיקים הם יראו אותך ויבחרו, ואםם לך היה!⁸⁰. גם בדורות הקודמים וגם בעשייו בעלי המחלוקת הם "צדיקים". חז"ל קוראים להם רשותם, אבל הם "צדיקים", "חודדים". בזכות הקונץ הזה של אשתו, ניצל און בן פلت וסולק מן החשbon.

און בן פلت

שם נזכר ורק בפסק הראשון, ואחר-כך אין עליו ולו מלה. יש מסורת מענינת אצל חז"ל: אשתו היתה צדקה והוא ניצל בצלותה. בהתחלה הוא נגרר אחרי החבריה", אבל אשתו התהנה לפניו שהוא יצא מהמלוקת, אך הוא לא יכול היה להפסיק. הוא אמר לה: עוד מעט יבואו לקרוא לי. ענתה לו אשתו: אש בחוץ בצרות מהחוצפת, בפריצות, בפיזור שערות, ומכיון שהם צדיקים הם יראו אותך ויבחרו, ואםם לך היה!⁸¹. גם בדורות הקודמים וגם בעשייו בעלי המחלוקת הם "צדיקים". חז"ל קוראים להם רשותם, אבל הם "צדיקים", "חודדים". בזכות הקונץ הזה של אשתו, ניצל און בן פلت וסולק מן החשbon.

דתן ואבירם

ו' בהמשך, נפגשים במלחמה עם החוצה הנוראה של דתן ואבירם.⁸² "וישלח משה לkerja לדתן ולאבירם... ויאמרו: לא נעלה!⁸³. שתי מליטים אלה מספיקות! אבל יש יותר מזה. כדי להבין יש צורך לחזור על הראשנות⁸⁴, אל יסורי היסודות מקדמוני קדמוני. יש הגדרה מיוחדת של שכח ארץ-ישראל בשלוש מליטים: "ארץ זכות הלב ודבש".

ארץ זכות הלב ודבש"

הגדירה זו של ארץ-ישראל אפשר להבינה במובן פשוט. החלב הוא תוצרת של מרעה מבאות את שכח הארץ במובן עובדתי ממש. החלב הוא תוצרת של מרעה, והדבש הוא מתיקות הפירות.⁸⁵ עם זה, לשני מני מזונות אלה, יש עניין אל-בתוכם⁸⁶, לקודשת תורה מן השמים ולగבורת גilioי "ארץ זכות הלב ודבש" מההפקת אישור להויתר וחושך לאו. "ארץ זכות הלב ודבש" אינו דבר אנושי, אלא דבר שמיי הערה מיוחדת: חלי שם מין פתק, מין הכרזה שבו רשומה התכנית, הפוגרומה וההגדרה של היכל המשיח: מי שלא יכול להפוך חושך לנהורא,

— חושך לאו, מורייא למתיקא, רע לטוב, מי שלא הגיע למדרגה זו וכי שאלן

— חוץ וזה, לא יכנס כאן. הוא און שיק לישיבה של משיח.⁸⁷

כדי להיות שיק לישיבותו של משיח, צריך להיות שיק לכללות..." ... ו Schnatti העצאן, והדבש הוא מתיקות הפירות.⁸⁸ עם זה, לשני מני מזונות אלה, יש עניין אל-בתוכם⁸⁹, לקודשת תורה מן השמים ולגבורת גilioi "ארץ זכות הלב ודבש" המהפקת אישור להויתר וחושך לאו. "ארץ זכות הלב ודבש" אינו דבר אנושי, אלא מיום אחד דבר שמיי הערה הנמשך מבואר כל העולמים — "מלכות מלכות כל עולם" וממשליך בכל דור ודור!⁹⁰ רק מקרו יוצר העולם, יכול להופיע עם כזה ותורה כזו וארכן כזו, אשר בכוחם לגלוות את הנס הנפלא הזה של הפיכת רע לטוב. באחרית הימים מתגלה אוור זה של משיח במידה היותר גדוללה.

ג' נער ונעשה הלב"

לחלב יש חשיבות מיוחדת בבריאות האדם והזנתו. הוא מופיע בזרות שונות כגון חמאה וכור, אבל היסוד העיקרי הוא החלב. נחל זה שנמשך מבעל-החיים יש לו ערך חשוב בתזונת האדם וסדר בריאותו. עם זה יש לתגמם מפורסם: "יותר מה שהעגל רוצה לינק, פרה רוצה להניך"⁹¹. במצב מסוים של חיים, נוצר הנזול הזה בגופו של בעל-החיים, הוא מעיך עליו ויש צורך להוציאו. אס-כון, נפגשים כאן בחומר מיוחד שיש עניין לפרט להוציאו ויש עניין לעגל לינק אותו. יש סוגיא במסכת בכורות, שבה חז"ל מגדרים בחכמת קודשים את מיציאות החלב בארכבע מליטים: "דם נער ונעשה הלב".⁹² יש ספרי גויים מדיעים המסבירים דברים אלו בארכיות גודלה, וחוץ' מאברים עובדה ביולוגית מדעית זו בארכבע מליטים!

אכילת דם היא איסור חמוץ בתורה: "כי הדם הוא הנפש"⁹³. הדם הוא עצם מיציאות החיים שלנו. מהלב, שהוא מרכז החיים, זורם הדם ממעלת למיטה, בפרק מסוים של מהלך סדר החיים, הנזול החוני הזה עובר התפתחויות, השתלשלויות וגולגולים, עד שmagig לברחות כזו שיוציא החוצה ונחפק לחלב. הדם נשעה חלב, האדם נעשה לבן. זאת עובדת חיים מדעית שגם החלב הוא דם, אם-כן איך מותר לשחות חלב? הרי הדם הוא מההיסטוריה היותר חמורים שבתורה! הגמורא ב"בכורות" דנה בעניין זה. אין זה כל-כך פשוט שמותר לשחות

מכאן אנו באים להבנת מעשה דתן ואבירם, שהוא מעשה הרשות הגדול ביותר: "וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב, ויאמרו: לא נעלח"⁴⁹. זאת חוץ שאין כמו. משה רビינו צוריך לטrhoה לבוא אליהם, והמחזיפים האלה "נזבים"⁸³ פתח אהיליהם ונשיהם ובנייהם וטפס"⁸⁴. והם אומרים: "לא נעלח"⁴⁹! גם זה מטפיק, אבל יש יותר מזה.

"המעט כי העלינו מארץ זכת הלב ודבש"⁸⁵. כאן הרשות והטמאה הייתנו נוראות שבכל הפרשה. לאחר שבירנו שחכיטוי "ארץ זכת הלב ודבש" מבטא את כל קודש-הקדושים של קדושת ארץ-ישראל וקדושת תורה מן השמים, ושם מקור אחר אי-אפשר להפוך הוושך לאור, רע לטוב ואיסור להיתר — ניתן ¹⁰ להבחין את עומק רשותותם: הם לוחמים ביטוי זה ומיערים אותו לטומאת מצרים!⁸⁶ זה יותר חמוץ מעשה קורה. קורה אمنם היה היום והעתיד, אבל כאן הוא השיא של הרשות והטמאה! את המילים האלה המיהדות לעם ד', ארץ ד' ותורת ד' — הם מעיזים להעביר למצרים! מזועז לראות ולשמעו! קדבר ד' בורא עולם, אשר מלכותו מלכות כל עולמים⁸⁷, נשחת קדושת ארץ-ישראל וקדושת תורה שבבעל-פה להפוך רע לטוב, וכנגד זה הם מחזיפים! אין מילים לתאר טמאה זו שהיא החיפה ביוטר! מזועז!

"ו�탠ה הארץ את פיה"

הוזעוז הזה כל-כך גדול עד שהארץ מזועזת. "ו�탠ה הארץ את פיה ותבלע אותם"⁸⁸. הארץ מתפוצצת. "השימים שמים לד', והארץ נתן לבני אדם"³⁶. מובן ²⁰ שהארץ מזועזת וזועז אלוהי ונבקעת.

קטורת

מן הטרגדיה הזאת נשחת מגיפה, "והנה החל הנגע בעם"⁸⁹ ! משה רビינו ה"SKUOL" כגון כל ישראל"⁹⁰, המוסר נפשו על כל-ישראל⁹¹, קורא לאחנן: מהר קח קטורת ורין לנוק הנם. "קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת ותולך מהרה אל העדה וככפר עליהם כי יצא הקצף מלפני ד' החל הנגע"⁹². ... ותעוצר המגפה"⁹³.

מה היא קטורת? "רצפת", מושם מיוחד של רבונו-של-עולם. סיידור החומריים נמנה בתורה בפרש התקורת⁹⁴ ומתרptrט בתורה שבבעל-פה⁹⁵. יש ידיעה אלהית שלחומריים אלה בהצטרכותם יחד, יש ערך מיוחד, כביטוי של חז"ל: "ברוא עולם יודע"⁹⁶. ביום יש לנו עסק עם אופיות, השיש וצורות דומות, לעומת יישם חומריים בעלי ערך רפואי. בוגרואה נמסרת לנו חכמה מיוחדת, כיצד לסדר, לבשם ולתקן מספר חומריים אלה, ואז מופיע "קונץ" גדול בעל ערך רפואי גדול מהמקור האلهי של בורא עולם. לקטרות הזאת יש סגולת חיים, שמתגלית כאן: "ותעוצר המגפה".

"משה קיבל תורה מסיני..."⁴¹. אשרינו שאנו זוכים להיאחז בה. אבל נמצא בغمרא שבת⁹⁷ שלא היה זה דבר כל-כך פשוט למשה רビינו להוריד אליוינו את "הhammadת הגנזה"⁹⁸ הזאת, להוריד אוצרות אלוהיים שמיימים אל בני אדם. הייתה לו מלחמה עם המלאכים שאמרו: "מה לילד אשה"⁹⁹ בינויו¹⁰⁰, בסוף ניצח משה רビינו והוריד את התורה השמימית לתחthonim. בנצחון מלחתוי, יש מנצח ויש מנצח, ואפשר לתאר כמה סוגים נצחונות. לפעמים יש צד אחד מנצח, שבסרך הזמן זומן זומם מחשבות להרע. לעומת זאת, יתכן נצחן ככו בפסקוק ב"משל": "ברצות ד' דרכו איש, גם אויביו ישלם אותו"¹⁰¹. הנצחון הגדול אינו שהמנצח נכנע מאיפסת כוחות, אלא שהוא עושה שלום ומסכים שהמנצח צודק. חז"ל מספרים לנו שכמלחמותם עם המלאכים משה רビינו הביא אותם להסכים עמו. הוא שכנע אותם למסור את התורה לתחthonim, הם קבלו את ההוכחות שלו והבינו שהוא צודק. "עשה שלום במרומיו"¹⁰². מתוך-כך הוא קיבל מתנות מכל כוחות המלאכים: "מיד כל אחד ואחד נעשה לו אווב ומסר לו דבר, שנאמר¹⁰³: עליית למרום שבית שבי, לתקח מתנות באדם..."¹⁰⁴.

למעלה יש כמה מיני כוחות. יש מלאכים טובים ויש מלאכים רעים, מלאכי חבלה. מלאך המות אף הוא כח אלוהי. משה רビינו הצליח לנצח את כל ³⁰ המלאכים עד שהסתכו אותו והנפכו לו לידיים. גם הכה המלאכי המיהודי שנקריא לו מתנה: הוא למד אותו את סדר הכנסת הקטרות⁹⁷. התורה היא תורה חיים¹⁰⁵, והקטרות היא סם חיים. היא עוצרת את המגיפה. וסגולת נפלאה זאת נתגלתה ממקור הטמאה, ממקור הרשות והחבלה של מלאך המות: ממנו למד משה רビינו כיצד לעזרות את המגיפה⁹⁷, "ויתן [=אהרן] את הקטרת וככפר על העם. וייעמוד בין המתים ובין החיים ותעוצר המגפה"¹⁰⁶.

חז"ל אומרם שקטורת היא הקרבן הייתך גודל ועלאי מבין כל הקרבנות¹⁰⁷. היא סם החיים. כל התורה כולה היא סם חיים¹⁰⁸, והקטרות היא סם חיים המגע אליו סמליך המות. מלאך רע עינה אמרן⁵⁷, "קטיגור נשעה סניגור"⁵⁸, הוושך מתחפף לאור¹⁰⁹.